

Uanset at vi taler om, at de to forespørgsler ikke hænger sammen, så er udgangspunktet imidlertid det fælles, at der er for få iværksættere i Danmark, og at de administrative byrder er en af årsagerne til denne situation. Når jeg siger, at det er en af årsagerne, så må jeg også nævne en anden væsentlig årsag, nemlig at Danmark måske er blevet et velfærdssamfund, et lønmodtagersamfund, hvor det drejer sig om at sikre sig selv og ikke løbe unødige risici af nogen art. Og jeg synes, det er synd for de mange mennesker, der overvejer at etablere egen virksomhed.

Ud over at det er vigtigt for samfundet, er det også vigtigt for dem selv at opnå den meget betydelige arbejdsglæde, der ligger i at drive selvstændig virksomhed. Når man starter op, er det klart, at risikoen er til stede, og det er klart, at sikkerhedsnettet, selv om vi har visse ordninger for selvstændige erhvervsdrivende, er lille i forhold til den satsning, der ofte foretages; men sådan må det være, sådan har det altid været, og sådan vil det altid være, hvilke ordninger vi end indfører fra Folketingets side. Men vi skal i hvert fald ikke gøre det vanskeligere for de mennesker, som er dynamoen i dansk erhvervsliv, nemlig de selvstændige erhvervsdrivende, ved at lægge dem hindringer i vejen af administrativ art.

Regeringens udvalg når frem til en række anbefalinger, som man mener bør gennemføres, nemlig fjernelse af visse regler og krav, forenklinger på andre områder, hvor der er behov for det, og frem for alt en bedre koordination mellem myndigheder og områder, hvor der er behov for bedre information og rådgivning.

Hertil synes jeg må føjes det væsentlige afsnit, måske det allervigtigste, som også fremgår af rapporten, og som måske til syvende og sidst er kernepunktet i det, vi diskuterer, nemlig at reglerne fra det offentlige bør udformes i et sprog og på en måde, der tager hensyn til dem, reglerne er rettet imod, eller dem, reglerne er lavet for.

Jeg vil gerne gøre mere ud af netop dette forhold, for jeg tror, at det er et af kernepunkterne i den manglende forståelse, der ofte er mellem det offentlige Danmark, det officielle Danmark, og det private Danmark. Mange af de regler, der kommer fra det offentlige, er ganske enkelt uforståelige for de mennesker, de er rettet imod. Det offentlige Danmark eller officielle Danmark skriver altid i et akademikersprog, som nogle akademikere muligvis forstår, men som de mange, der ikke har en akademisk uddannelse, overhovedet ikke har mulighed for at forstå.

Vi skal nemlig huske på, at når mennesker uddanner sig til akademikere, er det for at gå ind i den offentlige sektor eller for at gå ind i store private virksomheder; det er normalt ikke for at etablere sig som selvstændige. Derfor skal materialet, der er udarbejdet til denne meget store gruppe danskere – de selvstændige – også udarbejdes på et dansk, som de kan forstå.

Jeg synes ikke, man skal stå her og bare komme med nogle pæne ord, men at man også skal komme med nogle eksempler, der viser nogle af problemerne. Jeg har her en bog fra Dansk Teknologisk Institut, som hedder »Den første medarbejder«. Og det er altså nødvendigt i dagens Danmark at udarbejde en bog på 116 sider for at vise, hvordan man skal gebærde sig, hvis man vil ansætte én medarbejder i dette kongerige. 116 tætskrevne sider om, hvad man skal gøre. Det skal jo give administration, det skal jo også give en negativ tankegang hos de mennesker, der overvejer eventuelt at starte virksomhed: De siger nej. Som hr. Svend Heiselberg sagde: Den første medarbejder skal vi i hvert fald holde os langt væk fra, for det vil øge vores problemer. Jeg tror endda også, ministeren sagde det.

Så vil jeg gerne nævne et andet eksempel, som jeg synes er endnu mere frygtindgydende, og jeg håber, at ministeren hører godt efter. Det er noget, der hedder »INTRASTAT, vejledning til INTRASTAT for 1996. Statistikken over samhandelen mellem EU-landene«, og det er 17 meget tætskrevne sider om, hvordan man skal indberette til Danmarks Statistik, hvis man har en eksport eller en import på over 800.000 kr. Det er jo ikke, fordi det er særlig meget, det kan en mand såmænd klare, hvis vedkommende sælger tilstrækkelig mange køer, heste eller hvad det nu er, der sælges. Man skal altså have en statistisk vejledning om, hvordan man skal udarbejde bare dette ene skema, hvis man eksporterer eller importerer for over 800.000 kr.

Og når vi nu taler om sprogbugen, så slår jeg op i vejledningen, og det er faktisk rent tilfældigt, for jeg har ikke læst denne her kæmperedegørelse igennem, jeg kan ikke engang forstå den, det står på et sprog, som jeg ikke forstår. Men jeg tager bare som eksempel med formandens tilladelse og citerer fra s. 4 en underoverskrift, der hedder: »Statistisk tærskelværdi for varepartier af mindre værdi«.

Så læser jeg til ministerens store forundring: »Varepartier under en ottecifret KN-varekode med en værdi på 3.000 kr. og derunder og samtidig med en nettovægt på 1.000 kg og der-